

ת"פ (ראשון לציון) 66998-12-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (ראשון-לציון) 66998-12-22 - מדינת ישראל נ' פלונישלו ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 66998-12-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בראשון-לציון

[01.07.2024]

כבוד השופט טל ענר

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בגין אירוע מיום 15.9.2022 שפרטיו כדלקמן:

בשעת אחר צהרים במועד הנ"ל נסעו הנאשם ובת זוגו (להלן: א') ברכב הונדה שבבעלות הנאשם בכביש 431 לכיוון ראשון לציון, כשהנאשם נוהג ברכב ובת הזוג יושבת לצידו. במהלך הנסיעה התפתח ברכב ויכוח בין בני הזוג ובמהלכו הכה הנאשם בראשה של א' מספר מכות אגרופ באמצעות ידו הימנית, תפס בשערות ראשה והטיח את ראשה בלוח השעונים ברכב.

2. בטיעונה לעונש עמדה המאשימה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, ובהתבסס על פסיקה אליה הופנית עתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי עבודות שירות לבית שנת מאסר. בתוך מתחם הענישה ביקשה המאשימה לגזור חמישה חודשי עבודות שירות בשים לב, בין השאר, לעברו הנקי של הנאשם.

3. הסניגור איבחן את הפסיקה אליה הפנתה המאשימה, וטען שמדובר במקרי אלימות חמורים בהרבה שאין לגזור מהם לעניינו. הסניגור הדגיש את אופיו הקצר והנקודתי של האירוע, את העובדה שלא נגרמו לא' חבלות, ואת עברו הנקי של הנאשם. בהתבסס על האמור סבור הסניגור שיש לקבוע מתחם ענישה שתחתיתו במאסר מותנה, ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד.

דין והכרעה

4. מתחם הענישה ייקבע על פי הוראות החוק בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובהנהגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
5. הנאשם פגע במעשיו בשלמות הגוף של המתלוננת, כבודה, ביטחונה האישי ושלווה נפשה. ערכים אלו מקבלים משנה חשיבות מקום בו מדובר בהגנה על נשים במסגרת התא המשפחתית, בביתן-מבצר, מפני התנהגות אלימה ופוגענית.
6. ברע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.2019) נפסק:
- "עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלווה חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג".
7. ברע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019) נקבע כי:
- "עבירות האלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו"
8. פסיקת בית המשפט העליון עקבית וברורה לגבי הצורך בהרתעת הרבים בסוג זה של עבריינות באמצעות ענישה משמעותית המעבירה מסר חברתי תקיף ומגלמת בתוכה הכרה במצוקתם של נפגעי העבירה ובנזקים שנגרמו להם והרגשיים (ר' למשל ע"פ 3335/23 מדינת ישראל נ' בורי (6.7.2023))
9. בענייננו, כפי שנקבע בהכרעת הדין, מדובר באירוע יחיד וקצר, אך הופעלה בו אלימות ממשית ואין מדובר במעשים של מה בכך. התנהגות הנאשם - שכללה מכות אגרופ וטחנת ראשה של א' במשטח קשיח - ראויה לגינוי ולתגובה עונשית הולמת. אזכיר שהנאשם ביצע את העבירות תוך כדי נהיגה בכביש מהיר, ובכך סיכן פוטנציאלית לא רק את א' אלא גם את משתמשי הדרך.
10. רמת הענישה בעבירות אלימות במשפחה מגוונת ותלויה בנסיבות כל מקרה ומקרה, בסוג האלימות שהופעל ועוצמתו, מספר המקרים, מידת הנזק שנגרם וכדומה. מדובר בעבירות שכיחות ועל כן לא מצאתי הכרח להידרש בפרוטרוט לסקירת פסיקה, אך מדיניות הענישה המקובלת בסוג זה של עבירות מוכרת היטב ואסתפק בהפניה למספר פסקי דין מייצגים (ובהתאמות הנדרשות לענייננו):
- רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016): אירוע יחיד של תקיפת בת זוג, בו דחף הנאשם את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר.

רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2016): הנאשם נדון ל-5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, ולמאסרים מותנים בגין הרשעתו בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג, בנסיבות בהן דחף את אשתו ובעט בה עפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021): הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם, בכך שתפס בשערה של בת זוגו, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה לו שיחדל ממעשיו והוא איים עליה בתגובה. בהמשך זרק הנאשם טלפון על המתלוננת ותפס בידה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש הולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות על דרך של עבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל.

לבסוף אפנה למתחמי ענישה שנקבעו ע"י מותב זה במקרים דומים (ולאסמכתאות שהוזכרו בגזרי דין אלה): ת"פ (ראשל"צ) 17020-07-21 מדינת ישראל נ' חיים; ת"פ (ראשל"צ) 51927-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני; ת"פ (ראשל"צ) 44431-06-22 מדינת ישראל נ' בלטה; ת"פ (ראשל"צ) 9031-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני; ת"פ (ראשל"צ) 46108-08-21 מדינת ישראל נ' שלמה; ת"פ 5-07-22 מדינת ישראל נ' חביב.

11. בשים לב למידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט לעיל, ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין עונש מאסר קצר (שניתן במקרים מתאימים לרצות בעבודות שירות) לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

12. בהיעדר עתירה לסטות ממתחם הענישה לכאן או לכאן, עונשו של הנאשם ייגזר בתוך המתחם. לזכותו עומד בראש ובראשונה עברו הנקי. מדובר אדם נורמטיבי העובד למחייתו ומשרת במילואים, לרבות בתקופת המלחמה הממושכת בה אנו נתונים. מנגד, שקלתי שיקולי הרתעה וכן אזכיר כי הנאשם אינו זכאי להקלה הניתנת למי שקיבלו אחריות והודו במיוחס להם.

13. בשל עמדתה של א' בהליך, לא מצאתי לכלול פיצוי בין רכיבי הענישה.

14. לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר בפועל. הנאשם ירצה עונש זה בדרך של עבודות שירות, וייתייב לריצוי העונש ביום 22.7.2024, בהתאם לחוות דעת הממונה. הנאשם מוזהר בחובתו להישמע להוראות האחראים עליו ולתנאי ההעסקה, ובכך שאם לא יעשה כן יהא חשוף להפסקת עבודות השירות ולריצוי מאסר של ממש תחתן.

ב. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, לבל יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה סיוון תשפ"ד, 01 יולי 2024, במעמד הצדדים.